

El tauler català

Incendis verbals

Turull va defensar Oriol Pujol i Daniel Osàcar, va xocar amb caps dels bombers pel foc d'Horta i va haver de defensar la pinça CiU-PPC

JOAN CORTADELLAS

► Francesc Sànchez, Oriol Pujol i Jordi Turull, el 30 d'abril del 2014.

RAFA JULVE
BARCELONA

«Aquí hem vingut a construir un Estat, no a gesticular», va etzibar Jordi Turull a la CUP a finals de març del 2016. El llavors president del grup parlamentari de Junts pel Sí (JxSí) va replicar així als anticapitalistes per haver presentat una nova moció que cridava a desobeir el Tribunal Constitucional. Avui són els cupaires els que han de respondre sobre ell. Perquè si Carles Puigdemont i Toni Comín no renuncien a l'escó, Turull només podrà aconseguir la presidència de la Generalitat amb el vot favorable dels quatre diputats, que perquè així sigui s'hauran d'empassar l'allau de crítiques que han dedicat al llarg dels anys a aquest independentista i convergent de soca-rel a qui l'hemeroteca pot ficar en més d'un fangar.

Encara que fa 30 anys ja era regidor a Parets del Vallès, Turull va començar a tenir visibilitat com a flagell del tripartit al Parlament.

Els bombers

Va tenir especial protagonisme el 2010 com a representant de CiU en la comissió d'investigació sobre l'incendi d'Horta de Sant Joan, en què van morir cinc bombers. Agres i incisives van ser les seves intervencions en aquells treballs, en què va tenir més d'una topada amb diversos comandaments del cos d'extinció, que van acusar els nacionalistes d'utilitzar el dramàtic foc dels Ports amb fins merament partidistes, tenint en comp-

te que faltaven pocs mesos per a les eleccions al Parlament previstes per al novembre d'aquell any.

Finalment, aquells comicis els va guanyar CiU, Artur Mas es va convertir en president i Turull va ser ascendit a portaveu del grup parlamentari nacionalista, càrrec

Fa 30 anys ja era regidor a Parets del Vallès, però va guanyar punts com a flagell del tripartit

«Sempre que s'ha acusat CDC ha acabat en no-res», va afirmar sobre el 'cas Palau'

que en la legislatura anterior havia ocupat Oriol Pujol, per qui també va acabar ficat en un embolic, si més no, dialèctic. Encara que abans cal recordar un altre episodi significatiu:

15 de febrer del 2012, ple del Parlament. Un dia abans, CiU i el PPC havien ratificat la seva societat per tirar endavant els pressupostos de la Generalitat i a la Cambra es votava a més la modificació d'una llei audiovisual. ERC, sabent que hi havia diputats de CiU contraris a les directrius de la cúpula, va demanar que es votés en secret, a la qual co-

sa Turull va respondre: «En aquesta Cambra la votació secreta és tradicionalment quan es vota o es fa referència a persones, no a articles [...]. La votació valenta és aquella que no és secreta». Cinc anys i mig després, el 27-O passat, el bloc independentista, amb Turull en qualitat de diputat i conseller de Presidència, decidia votar en secret la DUI, després qualificada de «simbòlica» davant els jutges; una mera gesticulació, vaja.

No poques vegades el dirigent nacionalista va haver de sortir al pas de les crítiques a Convergència per pactar amb el PPC. I encara més quan Oriol Pujol, acorralat pel cas ITV, va dimitir com a líder del grup parlamentari de CiU i ell es va quedar amb el càrrec, l'abril del 2013. «Estic convençut de l'honestetat d'Oriol Pujol i que li retiraran la imputació, perquè va ser clar i convincent excepte per a aquells que volen insistir en relats delirants», el va defensar un any més tard després d'acompanyar-lo a declarar davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

La corrupció convergent

D'aquella passejada cap al jutjat amb el fill de l'expressident queden documents gràfics que flac favor li fan al diputat de JxCat, que en aquells temps també va voler fer costat als tribunals a l'extresorer de CDC Daniel Osàcar, condemnat el mes de gener passat a quatre anys i cinc mesos de presó en la mateixa sentència que obliga Convergència a pagar 6,6 milions d'euros pel cobrament de mordidas a canvi de la concessió d'obres públiques.

Erigit en escuder de CDC contra les acusacions de corrupció i especialitzat a posar el ventilador de l'«i tu més», el juliol del 2013, en una compareixença de Mas al Parlament arran del cas Palau, Turull va subratllar que «Osàcar no és el senyor [Luis] Bárcenas», i va dir que era «testimoni de l'honestetat» de l'extresorer. «El temps cada vegada ens dona la raó. Sempre que s'ha acusat Convergència, ha acabat en no-res», va sentenciar. En la resolució del cas, encara que a ell no se li atribueix cap delictes, el seu nom apareix com un dels membres de la mesa de contractació que van atorgar a Ferrovial la construcció d'un pavelló esportiu a Sant Cugat el 2002. En aquell moment encara governava Catalunya Jordi Pujol, de qui Turull sempre va ser fidel admirador encara que hagués de criticar-li el seu frau a Hisenda. «Estem dolguts i no aprovem els fets del comunicat [de confessió], però reconeixem tot allò que Pujol ha fet per Catalunya durant la seva vida», va ser la seva reacció després que s'encengués la metxa de l'escàndol. ≡

¿QUI ÉS JORDI TURULL NEGRE?

Va néixer el 1966 (51 anys) a Parets del Vallès (Barcelona)

És casat i té dues filles

-La seva dona, Blanca Bragulat, és responsable de comunicació i promoció de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

És llicenciat en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

Va començar en política als 16 anys a les joventuts de CDC (1983)

Es va afiliar a Convergència Democràtica de Catalunya el 1987

Va fer classes de Polítiques Sociolaborals a la llicenciatura de Ciències del Treball (UAB)

Va ser regidor a l'Ajuntament de Parets (1987 a 2003) i diputat a la Diputació de Barcelona (1991-1996)

Té el 50% d'una vivenda a Parets

Li encanta viatjar i visitar llibreries especialitzades en viatges

És soci d'Omniú Cultural, Càritas, Intermón Oxfam, Fundació Catalana de l'Esplai i Amics d'El Xiprer de Granollers

És seguidor de l'Espanyol

És xirucaire (aficionat a l'excursionisme)

Al compte corrent disposa de 10.000,31 € i té 42.966,74 € en plans de pensions.

Es defineix com a «creient però mal practicant»

Té un Toyota Land Cruiser i un Opel Corsa.

